

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. I. Vtrum circumcisio fuerit præparatoria & figura baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

QVÆSTIO LXX.

De circumcissione qua præcessit baptismum.

ARTICVLVS I.

Vtrum circumcissio fuerit preparatoria & figura baptismi?

AFFIRMAT. probat ex Apostolo ad Colossenses 2. Circumcisi estis circumcissione non manu facta in exspoliatione corporis, sed in circumcissione Christi, conspeli in baptismo. vbi ostendit circumcissionem spiritua-lem baptismi, prefiguratam circumcissione carnali. idem tradunt plurimi Patres. videri potest Aug. lib. 6. contra Iulianum cap. 3. vbi dicit: Sacramentum circumcissionis in figura præcessisse baptismatis, quis vel mediocriter sacris litteris eruditus ignoret? &c. Congruentiam adfert D. Th. quòd quemadmodum baptismus est Sacramentum fidei, per quod aliquis aggregatur populo fidelium, ita per circumcissionem non aliquis censetur fidem profiteri & aggregatur populo fidelium.

ARTICVLVS II.

Vtrum circumcissio fuerit conuenienter instituta?

INTENDIT D. Th. querere num circumcissio conuenienter sit instituta quoad personas, & quoad tempus. ex cuius doctrina elici potest hoc

Conclusio; Circumcissio conuenienter data est Abraham Gen. 17. quia data est in signum fidei Christi venturi. inter antiquos autem Abraham primo facta est promissio de Christo nascituro Gen. 22. (de qua scilicet in Scriptura fiat mentio) videri etiam potest solutio ad 1. vbi ostendit conuenienter non institutam statim à principio mundi.

Aduerte non solum Abrahamum ex diuino præcepto debuisse circumcidi, sed etiam posteros per Isaac & Iacob descendentes, seu populum Iudaicum obligatum fuisse lege circumcissionis. vide S. Thad. 3. non verò alios ex Abrahamo descendentes v.g. posteros Ismaël vel Esau, vt communiter Scripturæ interpretes, & patet ex Gen. 17. vbi dicitur: & statim pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generationibus suis federe semper. & tu sis Deus tuus & seminis tui post te. quod semen constat fuisse Isaac & Iacob eiusque posteros, vt patet ex Apostolo ad Rom. 9. De hoc verò semine dicitur cap. 17. citato: & tu ergo custodies pactum & semen tuum post te in generationibus suis, hoc est pactum quod obseruabis inter me & vos, & semen tuum post te, circumcideris ex vobis omne masculinum.

Quamuis ergo Ismaël & Esau circumcisi fuerint, id non est factum quòd lex circumcissionis ad eorum posteritatem spectaret, sed quia parentes eos constitutos sub cura paterna deberent circumcidere.

Nec obstat quòd posteri Ismaël & Esau fuerint circumcisi, quia id fortè factum ex paterna com-

mendatione, citra tamen vllum diuinum præceptum quò ad id obligarentur.

Aduerte 2. verisimilius esse similiter famulos liberos & mercenarios non fuisse obligatos circumcissionem recipere, neque Iudæos fuisse obligatos eos circumcidere, sed obligationem Iudæorum fuisse respectu seruorum & eorum quos tanquam mancipia possidebant. quòd posterius patet ex cap. 17. citato, tam vernaculus quàm emptitius circumcideretur. vbi per emptitium intelligitur redactus in seruitutem quocumque iusto titulo, siue emptione, siue donatione, siue iure belli &c. prius patet ex Ambrosio epist. 77. sub medium vbi dicit: circumciderunt Iudæum, vel domi eius natum, vel pecuniâ eius emptum. non possumus derivare hoc ad alienigenâ aut presbyterum nisi fuerint in domo Abrahami nati, aut pecuniâ eius empti vel seminis eius.

Dices Gen. 17. post illa verba: tam vernaculus, quàm emptitius circumcideretur, additur, & quicumque non fuerit de stirpe vestra, quâ parte comprehenduntur famuli liberi.

Resp. 1. si quid vrgeant illa verba, nimium vrget, cum ex ijs eadem probabilitate deduci possit omnes omnino masculos non Iudæos etiam circumcidendos, quòd falsum est.

Resp. ergo 2. hanc posteriorem partem referri ad priorem, & iuxta sensum illius intelligendam hoc modo, circumcideretur vernaculus & emptitius masculus, licet non sit de stirpe vestra.

Ex quo inferitur dominos potuisse circumcidere suos seruos etiam inuitos, immò & debuisse, quia præceptum Gen. 17. traditum est independentè à consensu serui circumcidendi.

Dices nullus adultus potest cogi ad fidem & legem supernaturalem suscipiendam, per circumcissionem autem aliquis censetur suscipere fidem & legem Iudaicam, vt patet ex Apostolo ad Gal. 5. respicitur autem vnusquisque homini circumcidenti se, quoniam debitor est vniuersæ legis faciendæ, igitur serui Iudæorum adulti non poterant inuiti circumcidi.

Resp. concessa maiore, distinguendo minorem; vel enim circumcissio recipiebatur, prout præcepta Abraham, & in quantum erat signum distinctiuum familiæ Abraham ab alijs, vel recipiebatur in quantum erat signum religionis Iudaicæ. ad eam priori modo sumptam potest aliquis cogi, & sub ea ratione data est & præcepta Gen. 17. etiam ante latam legem Iudaicam; ad eandem verò spectatam secundo modo nullus cogi potuit. vnde

Resp. neg. consequentiam; quia emptitij poterant cogi ad suscipiendam circumcissionem secundum priorem considerationem, qua ratione posteri Ismaël ad imitationem Abraham eandem liberè susceperunt, non autem in quantum à Moyse renouatam, sub qua consideratione Apostolus dicit circumcidentem se esse debitorem vniuersæ legis. nam Moyse Levit. 12. renouauit circumcissionem in signum professionis legis traditæ in monte Sinai, sub qua ratione quamuis Iudæi tenerentur eandem recipere, vt pote pro quibus lex per Moysem data esset, alij tamen non tenebantur nisi velent legem Mosaicam suscipere.

Nec dictis obstat quòd circumcissio sit data in signum fidei, quia non fuit necesse vt illam rationem habuerit respectu omnium qui eam susceperunt, sufficit quòd in Abrahamo illam habuerit, quemadmodum nec fuit necesse vt pactum, cuius circumcissio est signum rememorative, intercesserit inter Deum & omnes circumcisos, cum illud

3.

Ambros.

Gal. 5.

Nemo poterat cogi ad circumcissionem in quantum erat signum religionis Iudaicæ.

Leuit. 12.

Non necessarium est circumcissio fuit signum fidei respectu omnium.